

בתוכים משני עבריהם, מזה ומזה הם בתוכים, לחות אבן בתוכים וגומר. לחות אבן, מה זה אבן? זו אבן השתייה, שמןנה השפת העולם, והיא בת העין, עליה נאמר על אבן אחת שבעה עינים, והם שבעה גלדי העין, עליהם נאמר שבע ביום הלתיה, וזה הפלכות הקדושה שנאמר בה אבן מסו הבונים היהת לראש פנה, מי הבונים? אלו אותך בעלי המשנה שבונים את הבונים של העולם ופוסקים הלוות, שמאסו בגנות, נאמר בה היהת לראש פנה, משום שהיא הלכה למשה מסני, קבלה למשה, ומה שהיתה בת העין שחורה, משנה ובה ייה קדוש ברוך הוא מאיר לעולם, משום שהוא מאיר בה.

והעינים שמאירות בתורה, עליהם נאמר עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכם בעתו, וצרייך אדם להתחזק בהם פמיך, ערבית ובלך ואחרים פמיך, שיטפכל בה קדוש ברוך הוא בעינו. זהו שכחוב תמיד עיני יהו"ה אלהי"ך בה מראשת השנה ועד אחרית שנה, ולמנון פמיך מפמיך, פמיך של ערבית ובלך מפמיך של פמיך - עיני יהו"ה אלהי"ך בה, והרי הפמיך של ערבית ובלך הוא של קראית שמע, אלא מכאן למני, שמי שקורא קראית שמע ערבית ובלך يوم פמיך, כאלו קים והגית בו יומם ולילה בתורה, והוא שכחוב לא ימוש ספר התורה הזאת מפייך והגית בו יומם ולילה בתורה, והגית בו ימוש ספר התורה בזיה מפייך והגית בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קומה ע"ב) אהוי עין כנפי עינא תרי לווחי, ועליהו אתרמר פמיך עיני יהו"ה אלהי"ך בה מראשת השנה, ומאי בה, בבת עין דאייה שכינתא, וכנפי עינא

דאורייתא דאתمر בהון כתובים משני עבריהם מזוה והם כתובים, לחות אבן כתובים וגומר, לחות אבן, Mai אבן, דא אבן השתייה, שמןנה השפת העולם, והיא בת עינא, עללה אמר (וכיה ג ט) על אבן אחת שבעה עינים, ראיונו שבעה גלדי עינא, ועליהו אתרמר (תהלים קיט קס) שבע ביום הלתיה, ודא מלכotta קדישא, דאתمر בה (שם קיח כט) אבן מסו הבונים אילין איינו מארי מתניתין דאיינו בנאן בנין דעלמא, ופוסקי הלוות, דמאו בה בגנות, אתרмер בה היהת לראש פנה, בגין דאייה הלכה למשה מפני קבלה למשה, ומה דתות בת עינא אוקמא, מינה ובה יהא קודשא בריך הוא נהיר עלמא, בגין דאייה נהיר בה.

ונעינין דנהרין באורייתא, עליהו אתרמר (שם קמה טו) עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכם בעתו, וצרייך בר נש לאתעסקא בהון תדריך ערבית ובלך ואחרים תמיד, לאסתפלא בה קודשא בריך הויא בעינוי, הדא הוא דכתיב (דברים יא יט) תמיד עיני יהו"ה אלהי"ך בה מראשת השנה ועד אחרית שנה, ואוליפנא תמיד מתmid, תמיד דערבית ובלך, מפמיך דתmid עיני יהו"ה אלהי"ך בה, והא תמיד דערבית ובלך דקראי שמע אליו, אלא מבאן אוליפנא דמן דקראי קראי שמע ערבית ובלך בכל יום תמיד, באלו קיים והגית בו יומם ולילה באורייתא, הדא הויא דכתיב (יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה זהה מפייך והגית בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קומה ע"ב) אהוי עין כנפי עינא תרי לווחי, ועליהו אתרמר פמיך עיני יהו"ה אלהי"ך בה מראשת השנה, ומאי בה, בבת עין דאייה שכינתא, וכנפי עינא

בנפי העין נאמר פתחו לי שעריך אדק. שלשה גונים - כלל ופרט, וכלל, והם אהיה אשר אהיה, שהם כלל בכל התורה, אהיה בכל, אשר פרט, אהיה כל. כלל, אמר הגנות שעל העינים, נאמר עליהם מפתלים שחורות בעורב, והם תלי חלים. על המצח שעל העינים צין גור בקרש, מركם בגונים וציוירים של בית המקדש של מעלה, ומהציוירים של מהם שרטוטים ברחוב ובארך, מהם קטנים מהם גדולים, ועליהם נאמר במקום שאמרו להאריך אין לכאיר, לאיך - אין רשייא להאריך, להאריך מסתרא דו', לכאיר מסטרא של וכו', לכאיר מצד של וכו'.

פני הגדירה, הם ארבעים וחמש פנים טהור, מAIRIM פושנה, לבן ואדם, נוטלים מימין ומשמאל, גון לבן בלבד ענוה, אדם - בשת של יראה, ירא בששת. כשוחרים לירקים, הרי החמן של הסתלק לחמה, שהיא האם העילונה. ומשלשת הגונים הלו של הפנים תלויים שבעים ושפתיים פנים בחשבון חס"ד, ובhem מאותם וישש עשרה אותיות בחשבון גבוריה, וזהו הסוד של ויעבר יהו"ה, סוד העبور, מאיר בהם לפלה בארכע פנים, וזה שפטות וארכעה פנים לאחת, והעמוד האמצעי הוא זא"ז, עברו השנה, שיש בה שלשה עשר חידושים, והם בראשית מבות ויהו א"ני ו"הו, וכו' והוא אשא ניל איש) ואידי אשא עובה, סוד העبور יסוד, דאייהו יסוד טפה, דמייה אתקבידת עبور, דאייהו זא"ז, דקה זא"ר بلا טפה לית לה עبور, וזהו המה, שם החכמה.

זא"ז הוא החם מתקן באנפין, עליהם נאמר וייצר יהו"ה

עליהו אtmpר (טהילים קיח יט) פתחו לי שעריך אדק, תלת גונין כלל ופרט, וכלל ואינו אהיה אשר אהיה, דאיון כלל בכל אויריתא, אהיה כל, אשר פרט, אהיה כל. קרייצין דעל עיניין, עליהו אtmpר (שיר ה יא) פטללים שחורות בעורב, ואינו תלי תלים. מצחא דעל עיניין בה אין גור הקדש, מרווחם בגונין וציוירין דבר מקדש דלעילא, וציוירין דילה שרטוטין בפותיא ובאורבא, מגהון דקיקין מגהון רברבין, ועליהו אtmpר במקום שאמר לאריך אין רשאי לכאיר, לכאיר אין רשאי להאריך, להאריך מסתרא דו', לכאיר מסטרא דו'.

אנפוי דמטרונייא, אין מ"ט אנפין טהור, נברין בשוננה חור וסומק, נטלין מימינא ישמאלא, גוון חור בלבון דענוה, סומק בשת דדחלג, ירא בשת, כד אתחיםרו ירוזין, הא חתן דילה אסתלק לגבי מה דאייה אימה עלה, ומאלין תלת גונין דאנפין פליין שבין ותרין אנפין בחושבן חס"ד, וגהון יר"ו אהוון בחשבן גבור"ה, ורק איהו רזא דמייבר יהו"ה, רזא דעתיבור, נהייר בהון לגבי כלה בארכע אtmpין, הרא הו דכתיב (יחזקאל א וארבעה פנים לאחת, רעמורא דאמצעיתא איהו זא"ו עיבור השנה, דאית בה תלת עשר ירחין, ואנו ואיה בראשית תיבין ז"הו ז"ני ז"הו, וביה איהו אשא ניל אשא) ואידי אשא עובה, סוד העبور יסוד, דאייהו יסוד טפה, דמייה אתקבידת עبور, דאייהו זא"ז, דקה זא"ר بلا טפה לית לה עبور, ורק איהו מזחא דטמן חכמה.

זא"ז איהו חוטמא מתקנא באנפין, עליהו אtmpר (בראשית ב ז) רייוצר יהו"ה אלהים,

אליהים, ומארירים בלבד וודם, והחטם שהולד בדרכו ישר והוא חומר אמת, ואם אין בדרכך אמת, אינה חומר, הטבעת של המלך, ומשום זה ציר הגבירה הרמות שלה של החטם, מתקן פנים וברוך ישר על הפנים, ושני נקיי החטם שני נבייאי אמת, הפה - בת הפלך, ובה לשון למודים, נאמר ביחס צדיק, ועיליה (עליהם) נאמר ביחס השני שפטותיך ומדברך נאה, בתורה, הפה - הכלל של הכל, מפנו قول ודיבורם ויה, מפנה הכל שהיא ה', פה קטן סתום באות', מתקן בשמו של יהו"ה, ומשום זה בחרוט השני שפטותיך ומדברך נאה.

צוארך במגדל השן - זו ירושלים, עלייה נאמר במגדל דוד צוארך, פכשיטיה - מהנים לויים וישראלים, בניו לתלפיות, זה צדיק שהוא תל שהכל פונים אליו, הפנות שלו - שני נבייאי אמרת, שהשכינה וראי היא ירושלים, התכשיטים שלה שלושת האבות, החרויזים שלה - שני עמודי אמת.

דבר אחר, צוארך - זו התורה, התכשיטים שלה - מאותים ארבעים ושמונה מצוותה, החרויזים והקמעיים שלה הם ממניגים על שלוש מאות שנים ותשמש לא תעשה, ששומרים אותה בהם, וכשהמתעללה הצואר בתכשיטים שלה אל החתן, כמה ריחות טובים עליהם בה. זהו שבתו מביא זאת עליה מן המדבר, זה הר סיני שהוא צורו של עולם. מקרתת מор - זה הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו אלך לי אל ה' המור, ולboneה - זו הלבנה הקרויה, עלייה נאמר ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכל - זה צדיק, שהוא כל הכלול בכל.

ונהריין בחור וסומק, וחוטמא דאולא בארכ מישר איה חותם אמת, ואם לאו אידי בארכ קשות לאו איה חותמא דגושפנקא דמלכא, ובגין דא ציירא דמטרוניタ דיוקנא דיליה בחוטמא, מתתקנא באנפין ובארח מישר על אנפין, ותרין נוקבין בחוטמא פורי נבייאי קשות, פומא ברקא דמלכא, ובה לשון למודים דאייה צדיק, ועה (נ"א ועליהו) אtmp (שיר ד) בחרוט השני שפטותיך ומדברך נאהה באורייתא, פומא בלא דכלא, מינה קול ודברור דיןונו ויה, מינה הכל דאייה ה', פומא דקיקא סתימה באות', מתתקנא בשמא דיהו"ה, ובגין דא בחרוט השני שפטותיך ומדברך נאה.

צוארך במגדל השן (שם ז), דא ירושלים, עליה אtmp (שם ד) במגדל דוד צוארך, פכשיטין דיליה מהנים לויים ישראלים, בניו לתלפיות דא צדיק דאייה תל שהכל פונים בו, פנות דיליה תרין נבייאי קשות, דשכינטא וראי איה ירושלים, תפכשיטין דיליה תלת אבן, חരוזין דיליה פורי סמכי קשות.

דבר אחר צוארך דא אורייתא, תפכשיטין דיליה רמ"ח פקידין דיליה, חרוזין וקמייעין דיליה דיןונו ממון על טס"ה לא תעשה, דנטרין לה בהזון, וכד אסתלק צואר בתכשיטין דיליה לגבי חתן, פמה ריחין טבין סלקין בה, אך הוא דכתיב (שם ג) מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסני דאייה צואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קידשא בריך הוא, אtmp ביה (שם ד) אלך לי אל ה' המור, ולboneה דא סירה קדישא, עליה אtmp ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכל דא צדיק, דאייה כל כליל בכלא.